



مفتاح الدار سبحة الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف المرسلين
 و محمد النبي وآله الطاهرين أما بعد به الختم حكايه دوازده
 خانه بروج حکیم کنند و نقاشی طرسل بر این دوازده خانه
 بر او تا دو مایه الدوات در این الدوات و قسمت
 کنند هفت و نیم تن اول سواد تا دو آتش پنج مایه الدوات
 و آتش نیم مایه الدوات خوانند و با داول سواد
 و با دشت سواد الدوات دو و دو هم سوارند الدوات

الف کیم دست میه ۴ و اگر بد ۴ و حد هویر کن آتش
 د آب خنک ده و از خانه سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 و شانزدهم حکم سیران طبیع از این طبیب و صاحب
 بد و زود و آتش نیک اطل و بد و ده رطل و آب
 صد اطل و خنک هزار رطل اکنون حکم بطریق
 و زان ادویه که در صحن دو نقطه بر یکدیگر افتد کار
 کران نفوذ و سنگینی کرد و آن کار بر حسب تراری
 طبیب و نقطه طبیب سراج و امتزاج کعبه و امتزاج
 آن بویه نقطه آتش علو را از مرتبه خود رفع شود
 ۱۲ ۱۳ ۱۴ در هر خانه سراج کعبه و آتش در
 مایه باشد و در ۱۳ از این باشد و در آتش مطلق
 بود و در کار مفعول نیکو بود و در خانه

چون بنابر امام در هر یک از این دوازده باب بود
 نقطه در آب دایره امام نیز در استخراج خانه
 بر طبق خانه بود پس صفت ۱: ۲: ۳: ۴
 و با در خانه اول چون میماند بود خانه دو
 در دوستان و در خانه ۴ در هر که خود بود در
 این بود و در خانه نبات در خانه را این که بود
 ضایع و حکام و غیره و آنکه و ما بر الدنکوز این
 الدنکوز را از این بیرون آید و امام در عشر است
 و این و تفریح این معنی که امام اب نیز در استخراج
 و این با دنگ و ما بر الدنکوز این الدنکوز
 نوع دیگر ۱: ۲: ۳: ۴ در نقطه در خانه هر
 رصا عا د عشرات و مائة به این شود و ادنی

و مایه اللواتک و ز امیر اللواتک و در دشتی شود طبخ
 بر فانه گردد و در هر در ضرب اوقات دارد و آب
 خانه اول آتش و آب بود و در غنچه کارنگو
 بود و غنچه احوال بلد بود بر حسب مزاج و دایره و غنچه
 کمر از لهر به از دایره بیرون آید در هرات د آب
 در فانه ۱ مایه بود در فانه اول ز امیر بود و فانه
 اول چون منیر او تکی بر او تاد بود تا درجه مرتبه او
 بر درجه مراتب است اما غنچه در است مزاج و آثار و غنچه
 مایه و منیران و مزاج هر یک بدین صفت باشند ۱
 ۲ ۳ ۴ و غنچه در ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲
 مایه در دویم ز امیر و در اول او تکی بر او تاد و غنچه
 کار ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰
 مایه در دویم ز امیر و در اول او تکی بر او تاد و غنچه

بر حسب نقطه دایره در مرتبه هر یک در وزن اول
 که ام نقطه را جمع خود که ام به تقیم و که ام به
 کرد و هر یک بر تو از وزن طبع به گشت و حکایت کند
 نقطه اش در خانه به افتد از مرتبه خود فراق و
 اوست و مایل او تا که رسید کند بر آنچه ضمیمه بود
 حسب نقطه نقصان کند در کار و چون در خانه
 افتد و بعد بر ضعف و نقصان کار مانند مثال را زدیم
 نقطه اثر در خانه هفتم رسید اینجا به نظر باید کردن
 در خانه نهم به قدرت ضمیمه بود باز حقه ^{نقص}
 خانه ضرب کن و است آنکه تعدد شود مثلاً
 باینه سوال بر نفس بود و چون در خانه مایل افتد و بعد
 کند بر پنج در هفت و نماند از اخصان و زمان و خیره

بر حسب قوت ادنا و مایل الی ادنا و زایل الی ادنا و
 و اگر کسی با در خانه تشریف دلیر کند با دان بر تبه
 هر که انو مایل ان خوانند نه ادنا و عدو افتاد حکم
 بر نیکی و احوالها و منیر کند تا نیت ضعیف و هکیم حیات
 و اگر در خانه ای افتد از اوقات ضعیف و غیر از آنکه اصرار
 خود بر مایل ادنا و افتد حکم ضعیف باید که خود را در
 خانه که با نه بر حسب تکرار و قوت و فعل و فو و بقی
 در وجه کثرت و تعدد و تحسین و تحس و بعد بوی و اگر با
 در خانه فایز افتد غیر بد در زایل او تا ضعف و بهی
 در هر وقت و غلبه و عصبه تا که ام و بر به نیت
 دارد و ضعیف و هکیم حیات و اگر کسی فایز بود یعنی
 فایز در خانه آتی اید دلیر کند بر قوت کار و عظیم الی

چنانچه مجیب و غریب رخساره و دولت از آن نقطه
 سفید علو شده است بر عجب ضایع رخساره و فرد در وج
 دگشودن و اگر فکری رخساره با دایه درز این افتاده باشد
 به بود احوال همه کارها و غیره و اگر فکری در خانه آ
 آید و سیر کننده ضایع در مایه او تا دشته حکیم مینا یعنی
 بزرگ در خانه بنده خود و فرخواست به هم نیکو بود
 در خانه به نیکو باشد بر عجب ضایع قوت استراحت
 و آب در خانه آتش توفیق دهد و در کارها ضایع
 کند در باب جماعت و در تندن و رنانه و غوغا و کت
 هر آن گاهی در در نقطه ناز به کارها و سرعظم کند
 و لود را آب افتد و ضایع و لجاج نماند به نیکو بود
 و لود غیری از این بود حکم غیر از این بود نقطه ضایع علو

دارد هم حکم میانه بیدار کرد و لب اعتدال آب و آتش
 اما این نقطه آتش و جو در خانه آتش و خلی بدست بر عبد
 این دو نقطه آب و خلی در خانه آتش و بدست بر عبد
 حکم است این دو نقطه که آن لطف خفیف شود و ای
 نقطه از سفی صورت شود و او کارش بدست خود کرد این
 دو نقطه آتش و جو از غلور سفی سکیر و غیره و آن کار
 زمانه کنند مثل سیران لواط و محنتان و خادمان و
 امثال اینها و از نابلد تر ثیب بر حسب قوه نقطه
 در ربع خانه گشود و در ربع در یک حجم و نیا بدست
 نیکو فهم شود و در باب اسکنه منیر از این بگوید و حکم
 گوید و آتش بر آتش رسیده خود این منیر بر قوه خود
 و کار تمام خود و نور بر سر نور چون باد بر سر باد رسیده

مضبوطه نگاه دارد و چون آب بر سر آب جوشیده
 و چون ضعیف بر سر قوی از صمیم جوشیدن از آن صمیم
 بر فائده دارد و اگر سوائل از مای غایب بود نقطه باد و
 از سوائل از بنه گرفته کنند و اگر بنه نقطه علوی بود بنه
 نرسد و اگر سفلی بوده بود اگر نقطه بود از مابین سوائل
 بر نرسد یا حیوان از او ایستاده و پوست باقیمه و باقی
 و چیزهای لطیف بر قیتمه بر حسب نقطه و آب و اگر نقطه
 آتش در فائده بود صمیم از حیوان بود شریف بود
 دارد بر اینان در مابین حیوان و لک و زوج بسته بسته
 و تافته بود و لک و زوج کمتر بود شاع حیوان باشد و در خانه
 حیوان کوکب و طیور و لک و ضعیف که بر جوشیده
 بود و لک و علوی بود شریف در فائده و کارهای مختلف

بدید کند در باب حکم بر نوعی تقویٰ بکنیم و رایسند اگر
 کند صنیع خط نباشد و چون در خانه اول در خانه دوم
 نقطه آتش آید و صنیع از در و به و صی غایب بود و
 ترفیع بود و لکن نقطه آتش در خانه اب ۳۳ رسد و صنیع
 از نه و اری و حیوان در بار پخت و لکوی باد
 باشد متاع حیوان از در و صنیع از در و لکوی آتش بر آید
 ۷ و صنیع از مال غایب بود و ال از حیوان آید کند
 مثل مهر شور و تازه و لکوی پخت و بر صبیح و انچه از آید
 صنیع از لکوی نقطه آتش در خانه یازدهم افتد صنیع خانه اب
 یازدهم و صنیع از غایب بود و صی غایب و پخت از آید
 بر حیوان رننی داکر لکوی در خانه اب ۱۳ رسد
 حشرات الارض مار و گزردم و دهم دوام و به الکنه

این راه علم را هر صوب است و هر که بد اعتقاد کند در این
 علم ایمان در خلد یغور و علم نقطه طبایع اربع متبدل
 و معلوم است و صدق حق حتماً مندر بر کشف ثبوت و عظیم
 و ریاست صدق است این علم و طالبان این علم غلب
 از کشف توانسته کرد و ملوک این علم ^{۷۷} کشف طبایع را بر سر
 بنجود و لکرازی این اودیم کتاب در از کشف و از فایده جانب
 ما بنیم و صیف بوجوه این علم و با خصوصیات مست بر نه و
 منت و پیشگیری و صاحبان این علم هر کس بگویند
 و این ضعیف تا دامن قیامت خلق در این بحر آینه و
 غواصی بکنند و این کتاب هر خوب باشد و لک کس تا سر
 این کتاب بهر صدد کند هرگز هر چه بگوید خطا نباشد
 و کج روی رهنی برور کند و باشد و در علم با و سایر

غالب این از کشف است
 که در فکر این علم شوند

دارند ای باید در راه کفایت دارد و در یافت میسر کرد
 و طالب باقی کتب از مفاصیح هر ارا را صل کند و در طول
 و عرضی و عمقی و پهنی و آنکه از مقیبات بهیو اغلب بود
 کشف شود اینها عطا ای علم بهاید و معرفت و استقامت
 ابو جود حاصل شود و این کتاب نسبت کنند به غیر
 دست است که هر زمانه است و توفیق است و اغلب است
 و مردم به دارند و باز است جمیع کلیه کل را بر نقطه و کتاب
 و طبایع نماند است بر فتح کسر کلام کتابی که خوانده باشد
 نیاید و آنچه این می باشد که است
 باز ایدیم بر سر حکم که کو نقطه است در فایده است
 حاکم و استی به و علم و لطیف شریف در فایده است
 از هی غایب بهیو مثلاً زر و نقره و مثلاً لعد و زهر
 و مثلاً

و نیکو با صفت قوت کند و طبایع و برکات و غنی
 و کثرت و هر یک در ادوات و ادوات و ادوات
 الادوات اگر نقطه آبی در خانه ۱۱ افتد و سوال از
 غایب کند و پس کند بر المة حبه کافه طلب دارد و
 در صفت میان منبر رنج و مس و در و شایان
 نقطه نار و نارینه و منبر کان کد اراده و بر تکرار
 تو الادوات و لو نقطه آبی در خانه ۱۱ افتد و پس کند
 و نقطه آبی صفت در افای صفت از غنی و نیک و لطیف
 بعد و چیز ^{حقیقی} کم صفت لبیب المة آبی از
 ضایع و لبیب روده با شرف مقام و موافق و شرف
 قوت لغز و بزرگی و عظمت و عمر در از و خوش روزگار
 بد و عظمت کبریه و مایل و سفار و این صنوی

از بزرگ و درجه تا عاشره حساب باید کردن و مردم بنده از
معلم را در و بجم فتنه است و از هر کف و حاصل کند از این
جایه تواند در زمان حکام اول چنین پادشاه و پادشاه بنویسند
که در هر چه حق و کونست بپوشد و در هر چه مردم نیک
در روز بد و حین تراب با سلطان بپوشد از استخوان ضربه
در پیش گرفته تا بدین حد رسد بنویسد و هر چه کند حواله
مطرح بپوشد از عالم کمالی که حاصل کند از این بنویسد
الله را ای نویسنده فایده عمل و نفع است علم طب به
همه که خود و خلق در قیام الله از لذت و آفرین
علم تقطع رمل و معرفت او و تقطع طریق به در هر طب به
بپوشد و در حرکت فتنه الله و در پیش کور و آینه کرد
با فضل الطمس و مبدور و معاد و از اباد و عالم است

و از حیات ^{نفس} در سر علم امل بر صفت او سر است
 نامت این علم است چنین است که از نقطه آتش و جو
 و آب بر نقطه خلق وقت آتش نور جبرئیل بود
 هوامیلا شد و آب اسرافیل و خلق عزرائیل و آتش
 روح بود و مواعقت و آب نفس بود و خلق جمیع بود
 جسم در خلق شد و در علم باقی بود و لاخوه خیر و افع
 پس علم بختم صبور باشد از زمره و در علم امل بر صفتی
 کثر تواند دیدن اگر ضمیمه حق بر نور وی بود ترا خود معلوم
 بود یا و ترا معلوم کرد اندک و اگر کثر بیاید و چنین تا خلق
 خاطر گیرد و گوید و تو بگو و تو بگو و تو بگو و تو بگو
 صاف نور بخ از آنها باز دیده شود اگر تو خود بودی
 نبوت تو از این میان کج و جریانی علم بر تو نباشد

۱۱۱
باعتدال و ارباب و حکام و صمد بنیادانی هم در این تواریخ
و در جاذبه کیه و در کتابهای دیگر هیچ بود که نیست به دیار
حکام
در نقطه اب ادراخانه است
و در آب است و صمید و افر با و برادر و در
و انچه برخانه افتاده و صمید را افر با و برادر بر حسب
در مرتبه و اگر نقطه سطح لغویات بهتر بود و اگر نقطه
در خانه علوم بهتر بود و اگر نقطه بود در خانه آب
و اگر نقطه از راه وضعیف شد و آنکه در آ
خود به بود و آب است پس دسی کند بر فوق و
این قوم وضعیف حال دادند لیکن به گفته هر از
هر خود مایل افکار در غریبه به تاضیمه از ضمیمه
و آن که ام مرتبه بود و صمید معنی دیگری و یا بکر

باز داد و هر یک بر قهرگاه خود برساند حکم آن است باز خواند
 و این در کتاب سیر لقا طبعه معنی گوید و آنکه بر آب
 و او تاد؟ ^{ساعت} چنانکه در این کتاب و عناصر
 و تحریر و حکم کلیه برای قیاس نوع و قواعد و پاسی
 این علم نقطه از انجا فهم شود و بر هر کس این سیر نقطه در ظاهر ^{مشی}
 این نگویید بلکه از این منتهی آن و پیرامین آن از حفظ آن اگر
 ظاهر نگردد هرگز از نقطه علم راجع به هر کس نباشد و باقی
 زهد از این در دنیا و در آخرت و اگر نقطه بود در خانه
 و راجع به مایه خانه اولت و دلیل کند که ضمیه و نقطه در کجا
 افتد و ضمیه از ضیاع بود و که این نقطه در انجا افتد و حکم ^{را}
 نوع باین مسئله ضمیه که از ضیاع باین نقطه بود در خانه ^{را}
 و این است مایه خانه است از مرتبه افتاده باین دلیل ^{را}
 این نکته

ان کند بحسب مراتب از او از هر یک و از صفات آن
 باب دیگر گفته شود و اگر ضمیه از غایب به رتبه خود
 بیرون آمده بود چون از مرتبه بزرگتر غایب
 گفته است و اگر بوال از صمیم کوه نقطه طالع غایب
 بود و لکن از منافع کوه و از جنبه کوه و کوه و کوه
 بآن حکم مراتب محرم باید کردن و اگر نقطه با در درخت
 است از افتاد و از این است امتیاز و فایده و از
 دست جعفر آید و بهر حسب نقطه استوار است و غیره
 نوع است ۱ و اینهم از اقسام
 بعضی از آنست و بهر حسب و غایب او را در خانه شهر صمیم
 مسئله آنست در خانه ۲ غایب بود اگر هر در و بوال
 از ۱ بود و لکن آنست در و بود و آنست از ۲ او را عمل

و نقطه و او کو اوست نو حکم کند بر آن دو و سایر آن
 و از این هر است و عدد طبایع و نقطه است بر بی نوع

خانه مفت بود خانه ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
 هفته از آنجا بیاید حکم هفته کند و مفت کو کب سیه
 و در برج طالع عام و خلق عام میکند و بر ۱۲ برج خشن
 کحلند در آنجا در یاب بیاید حکم از دو روزه کانه
 نیاید و بر سعید و نصبت درجه افتاب خشن کحلند و دایره
 عدد بر طریق عناصر و ایصال علم با فرد و زوج حساب کنند
 و معلوم شوای سعید و نصبت درجه از نقطه فرد و زوج و
 بر سعید و نصبت که افتاده و بدو لیست و دهشت
 یا به آنجا آن ساخته اند و منت مرا تب میرا افزانه
 کحلند

کشفہ فی مجموع ان ادر ہے بعور حرم یا بیہ خانہ
و ضرب اولی

و آخری از این پیدا اید وانی چهار فصل بانی چهار
نقطه میگرد و دوسه میگذرد چنانچه نقطه آتش فصل چهار
بود نقطه بای فصل تا بتان نبود نقطه آب فصل
بود نقطه خاک فصل زمتان بود و آقا د آتش و مایه اولی
آتش در این آقا د آتش هر یک یکماه بود در این فصل
و آقا د بای و مایه آقا د بای و در این آقا د بای هر یک
یکماه از فصل تا بتان نبود و آقا د آب و مایه آقا د
آب در این آقا د آب فصل فزون بود هر یک یکماه
بود و آقا د خاکی و مایه آقا د خاکی و در این آقا د
خاکی فصل زمتان بود و هر یک یکماه بود و تا آنکه

برای چهار طبع و ماضی و مستقبل و عی از آنجا بود آفتاب
تاریخ جمله حکایت

هفته و ماه و سی دروزن بزرگ کنیم در او کتاب
و هر یک از این چهار نقطه فرد و زوج و دارند از آنجا
دارند علامت عالم هیچ علم نیست و نفیست از علم و
نباشد و چون این علم نیست و فاضل از جمیع نوع میران
بهرت و همه حکایت است آمده است و چون این علم نیست
خط نباشد و کار دنیا و آخرت حاصل کند حول
مستحکم بهر است

باب صفه در کتابها نهاده باشند پس او را آداب
و عاقبت و جمیع اینها باشد در هر یک نقطه ای لازم
آید که در خانه اول باشد بمقدار و ۳ و ۴ و در خانه بیستم

از حساب فضا و در خانه شش است ۱۰ ابرو بوس هر یک
 از این نقطه در خانه یکم را کند تا خانه ۱۰ و در حساب
 هر یک از نقطه دوازده روز تمام دارند و جمیع
 روز ساعت و غیره کوکاز کنند و طبیب انعم الملجوزی
 کتاب آنکه مملو از نبوغ و صراحت و میزانه ای غنی
 آن است که کوکاز خط آیات خطی شود و بدانکه ای فردا
 تعلق به نیا دارد این روزها تعلق بر آخرت دارد
 دیگر در باب بیست و چهار اوقات اصنیه طریقی
 دنیا بود و ساعت بیست و چهار و طریقی و چهار نقطه
 دارد و دوازده ساعت است چنانچه ساعت
 در آتش او یک ساعت است و در آتش یک ساعت
 در آتش یک ساعت است و در آتش یک ساعت

در هر دقایق دو ساعت اول در هر یک ساعت اول
 زایل و اربع ساعت در اب و اوتار و ساعت
 در اب و اربع ساعت ۴ در اب و اربع و اربع
 اوتار و ساعت اربع و اربع و اربع و اربع
 ساعت ۴ تا ۸ ساعت و دارو که کانه بوجوین
 بر اوتار و اب کند و سخن مطلق بگوید حفظ نباته و
 ماضی و مستقب و نباته اقب و دارو در ماضی
 فسخ حکم تو از دین نباته بایر نه و همچنین هر یک از
 حفظ نباته و اربع ساعت و اربع ساعت و اربع
 یا ساعت شب و اربع به اندک نقطه آتش که در ساعت
 بود در هر روز و بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت
 بعد و سه شب و بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت
 از نقطه

از نقطه هو ارا و یک تب از ربع اب و سه ساعت از
 نقطه خلی در شش ساعت و در تب بیش از شش ساعت
 نبود و در تب و سه ساعت از نقطه آس و سه ساعت از
 نقطه اب و یک تب از ربع با و یک تب از ربع خلی
 و تب مطلق بود یا نیمه چهار ربع و چهار تب است و بیش
 از نقطه که است و یک ربع نه ساعت و یک تب و بیش
 شش ساعت و در تب نبود و تب و سه ساعت
 نبود و تب و سه ساعت نبود و تب و سه ساعت
 ساعت نبود و تب و شش ساعت نبود و تب و شش
 و شش ساعت نبود و تب و سه ساعت و یک تب نبود و یک تب
 و نه ساعت و شش ساعت و در تب نبود و در دوازده
 ساعت نبود و این در باب مراتب بر حساب نیمه نوحیا که

نمودن شیء ساعت جمع میگوید در طریق

در روز پنجشنبه که جمعه روز یازدهم میبود و کوزیج یک

ترب یار در میبود سه ضابطه در سرات بیرون آید

روزی یک یک حکم در روز جمعه کوزیج یک یک حکم

در روز جمعه و کوزیج یک یک حکم نشی روز شنبه و کوزیج

روزی یک یک حکم نشی روز شنبه و کوزیج یک یک حکم

جمعه و کوزیج یک یک حکم در روز شنبه و کوزیج

یک در باب عدد و کوزیج از راه

بروز و نه که در ضابطه نشی در خانه اول و نه در خانه دوم

عدد دارد و نه در خانه سیم عدد دارد و نه در خانه چهارم

عدد دارد و نه قیل و نه در خانه پنجم عدد دارد و نه در خانه ششم

۱۰ عدد دارد و نه در خانه هفتم ۲۱ عدد دارد و نه در خانه

در خانه

دار
 در خانه هفتم ۲۸ عدد دارد و بی در خانه هفتم و سوم
 و بی قیدش در ۱۲ عدد دارد و بی در خانه هفتم ۲۵
 عدد دارد و بی در خانه دهم و بی عدد دارد و بی در خانه
 یازدهم و بی عدد دارد و بی در خانه دوازدهم و بی
 عدد دارد و بی در خانه سیزدهم ۹ عدد دارد و بی
 در خانه چهاردهم ۱۱ عدد دارد و بی در خانه پانزدهم
 ۱۲ عدد دارد و بی قیدش در سیزدهم ۹ عدد
 دارد و در خانه شانزدهم ۱۴ عدد دارد و بی
 میران غلام دانیال پسر عبدالم و در خانه
 دینیت و شمرات ^{اول} و بی در خانه و بی در خانه
 ۱۲ گانه در خانه ای عدد است و گفته اند در این
 کتاب نقص در میان این

به الحقه اسجوف در نقطه بخش کجمله از آن اول را
 اصبع است از حروف ۳ و باقی پنج و شصت حرف
 و باقی خانه هم در حروف دیگر بر خیزد ای مفت
 آن را ای خانه که نه بداید و ای مفت حرف
 بیان شود و شش بر صده دانی در خانه که شش باشد و بی
 مفت حرف بر مفت روح تعلق دارد از این و از
 و حوشی و طپور و چنده و پنده از این حرف جدا
 و در سر این نیز کارهای بزرگ است مفت
 در تعلق بر مفت عهد دارد و یک آن نبسته و یک
 همه را در کوه تو بر صفا هم کوه ۲ بر بدو آمد و علم
 و ۲ بر باک ما بدو آمد و علم ۲ و ۲ بر بدو آمد و علم
 دانی مفت حرف با کس است و است و حرف دیگر تعلق
 باب

در این ادتکاب ۴ ای حروف رخص داده اند و
 بهر تعلق بر نفس دارد ادتکاب ۴ ای سه حرف
 ق س و م این ادتکاب ۴ ای سه حروف زشت
 سه بر این ادتکاب ۴ ای دو حرف ک و ل و ن
 و حروف ضک و تعلق بحکم دارد ادتکاب ۴ ای
 ح و د ر ع و غی م این ۴ ای حروف زشت
 ز این ۴ ای دو حرف ا و ب داده اند و تکمیل حروف
 ۲۱ گانه بر حساب کسوف و تصرف در حروف نیز بحسب
 چون حرف آئی در خانه باد افتد باید و اگر آتش ادتکاب
 ح و آتش اول بر اول و غیر از آن و بوی نیز نگاه دارد
 و به نیز نه که اول است که از هر که اول بود غیر حروف
 بلکه گانه بر اول بود بی نوع بی سن و لکونه بغیر از این

طلبه و اگر بعد از آن افتد یعنی عهد باید اکنون بر حسب
 مرتبه و اگر بعد از خانه باشد لفظ باید دیدن
 از آن وقت باید ایام و یا از آن وقت دو سه
 در یک ماه عرف و از آن که یک مرتبه کند و منتهی
 و سه ایام یکبار آید بر حسب قوت افتاد است اقتصاد
 او اقتصاد است نقطه ای که حکام بود و منتهی
 اسم و در عدد و روز و ماه و در دایره و اگر
 حرف یا در یا و یا یا ای و ف و و یا عهد باید
 که خود را بگوید که خود را بگوید و غیر عرف و غیر هر
 عهد باید او را در آن اسم باشد و اگر بگوید
 و غیر عرف است از آن بیاید که خود را و او را و
 و این احتیاط باید که عرف و لغت در آن متعده

و شرف نباشد و ۲ در مطلق بیرون آید منبسطه از
 یک کسره ای که بیایا بر و بخوان هر نقطه و ضو اهر روی
 را بیرون آید اگر نقطه است بخس کند خط هر رتبه
 و خط را بنیستی است و آن بجهت نه از علم هر چه انکسوم
 خوانند خط کجوا اهر بجهت علم از آن خدا را بتبارک
 و تعالی بخواند بجهت هر که غیر از این کوه شرک ادم
 باشد و اگر ضو بر خانه اب احوال غیر و ضو اول
 عمل کند و بیاید و اگر ضو اهر در حروف مقدم یا شرف
 کند و به اندیشه ای ضو اهر و یا از اندیشه و
 در آنجا نه تیرا صلیح عظیم بجهت و به ابار کنند و
 و حقیقت و حقیقت این بر نور و شرف و حقیقت مطالعه
 کتب کز و نیک حاصل کز و به اندیشه ای نقطه طبایع

باید از نادم

همچون راه معبره است و همچون بازار ارسته از غایت
 شوق این علم و اگر کسی در خانه بی تو حقی از سرگز
 صغوبالدا گرفت و حرف و دیم فای مقدم دارد و اگر
 در خانه اش آید عمر حقه عزیز حرف اول صا کید
 و اگر کسی چهارم بود حرف صا کید عمر کند یعنی
 و اگر نقطه خاک بود یعنی باید خاک به نفع حرف
 صا کید بود و حرف اخون بود یعنی عمر کند
 و اگر نقطه صا کید بود حرف صا کید را این غور
 اول کواشی بود و اگر بود بود و اگر اب بود اگر خاک
 بود عمر بی طرح و صا کید و کفایم را در نقطه تا
 حکایت باشد و احوال ای نقطه ملک و احوال و احوال
 همه بی میزان بودند اغوا کار ضیاع و صفای

این بر بیاید و از این بر بیاید و از این فرق کند و حیوان
 باز جدا کند با رگش و غیره و بود و در مقدم
 و سر و حوله افتد در کجا آید و حوله اول صری
 معلوم شود صاحب ضمیر چه طلب دارد و این چیز
 در کجاست و در وضع بگوید و علم بگوید از این خانه
 و در این اصحاب و وف و تقطع و سیر و غلط قطع باشد
 و همچون لوح بر پیک کتاب در علمه بخواند و آ
 باز آید همچنان بخواند است و چون تیر بر نش
 و لا ان جاور و عقد و نفی و جسم جدا باز کنیم تا
 بر همه حیوان روح در یک بر وجه تعلق دارند و حوله
 قسمت بر این کلمات است به توضیح خدا آمد
 و تعریف صلا له و این حرف نیک و نیکانی اولی

و حوله

و هر آن نجش هر یک بعینش حرف بغیر ک و ت سکنین باشد
 و حرف بهمین جهت که گفته شد این باب بود و غلب
 حرفها را اولی بر آید و او تاد و مایر او تاد و زایر
 او تاد نگاه کند و نقطه و خانها نیز نگاه کند و نقطه سبک
 حرف بهمین بود و اگر او تکریم بود حرف او تاد و مایر
 او تکریم بود و حرف مایر یا فلو اگر زایر او تاد و
 بود و حرف زایر او تکریم یا و و بر سر نقطه جدا
 باز میکنند و حرف بر هر لفظی که در ترکیب و این
 صاحب نباشد باز بر حرف بود و خوب جدا
 عجیب لطیف اینجا خواهد بود و خواهد بود وضع حتما
 نگاه میکند که به آنکه آتش و در صورت یکدیگر بکنند و
 حرف در آتش حرف آتش بر آید اگر آتش او تکریم بود

در ستون بیستم حروف اول و آتش او نمبر بر آیه الکرسی گذار
 باشد حروف اول و اگر چه معکوز باشد حروف دوم
 و اگر سه لکن در رتبه حروف بیستم و اگر آتش مابین
 حروف اول و در رسم آیه و اگر در ادناه حروف باشد
 هر حرف عرب باید که بود اگر در این بیست حرف اول
 و اگر سه آتش را این در مابین آیه حروف را این حکم
 کند و اگر در ادناه و بیست حروف خود را تا آیه نقطه
 احتیاط باید که بود اگر نقطه از خارج بر حروف آیه بیست
 از نقطه با یکدیگر یکسان نیست حکم آن بیست و حروف عدد
 بی بی نوع کند خط بیست و اگر نقطه آتش در خانه
 آیه و حکم آتش بود اگر لکن آتش در خانه آب لکن حکم
 آتش بود و لکن آتش در خانه خاک آیه حکم آتش بر حسب

مزاج خانه و آتش و آفتاد و غیره و اگر بی رخانه
 شود هر حرف بی یل بود و لکه نقطه بر سکه یک یک
 شود و هر دو کار و حرف قور کج و دانی مکر خندان
 بود آتش بر آتش او و باد در باد و آب در آب
 و خاک و خاک و آبی قوت و هم چون کعبه
 پوشیده در بیت و زور کند ^{تقی} ~~فد~~ ^ل
 و آفتاد حکم قوت تمام کند و ما در میان و از این
 کند بر سکه یک یک خوش آتش و با یک یک گرفته و لیل کند
 بر یک حکم و آتش و رخانه با هم نیک بود و آفتاد
 مرتبه بود بیمار و رخانه او و هر آتش بر یک حکم
 چون حکم رخانه بر زردست آیه ضعف اندک بود
 اب بود بر سر غلیم بود از حالت قوه کار باز نماند

و ملوک صاحب شو بر حسب او تا که و ما می آید و تا که در این
 او تا که و خاک بر آب و لیس بر او بود در خانه به
 و خاک نیز در خانه آب و لیس کند بر سر بوی به به
 حکم بایه که و آتش در خانه خاک هم و لیس بر سر بوی
 نیز از آن کار نیک بود از میان خمر و آتش و دود نیک
 سعد می شود چهار دنگ خشم می شود آتش از مرتبه اقصای
 حکم بر سر بوی دانی بایه چون در خانه آب آید آن
 لعن نیک بود و لعن بر بود و در خانه خاک کج
 قوت آید و ما می آید و در این آید و تا که خشم بود حکم
 این در نقطه علو است و آید و آید و نقطه اقصای در خانه
 حکم و حکم دارد اکنون در خانه به و لیس کند بر ملوک
 احوال حکم کند و آب در خانه آتش به بود و نه این

که این خانه اب بود و آتش بر تپه یزی افتاد و اب بر تپه
 بالداخت آتش علور بود و قصد سفی کرد و اب سفی
 و قصد علور کوه و خجوت بعضی باز لم گشته و اب در
 خانه خفی و لیس گشته بر مراد برب ادنا و دمایک
 و از این ادنا و خفی در مرکز خنوعی ادنا و عظیم
 دارد و در یک کوه لذر کار و ریزش و خفی در
 خانه خنوعی و خفی در اب و لیس میانه بیون
 بود و غلبه در میگوئی بود برب ادنا و دمایک و ورا
 ادنا و خفی در خانه ایستاد از آن بود و در خانه
 رانی اب علور بود و از تپه یزی افتاد و خفی از تپه
 سفی عالم علور کیر و حکم او بهتر بود و چون دیش میگوئی
 بر حکم با و کوه و لذر کار و در خانه آتش آید حکم

چهار دانگ سعادت بود و دو دانگ نحس بود و در
 نحو هجده نقطه خاتمه و نقطه هجده در که کو میانه
 در باب طهر و عرض و عمق نیز سخن باید کرد و حکم مربع
 یعنی بخش موضعه لا نقطه آتش طول آن در ۶ به است و بار
 اوتاد در اول طول بار ۶ به است و اوتاد در اول اوتاد بود
 به است و الوف هجده اوتاد در ۶ به است یعنی اهر و هجده
 و اوتاد و الوف در هر چهار نقطه ۶ حرف و حرف
 نقطه و حرف آتش و طول اوتاد که بجز عدد ۵ و ۱۰
 و حرف آتش ای بود اهر ۱۶ حرف و ۱۶ نقطه و حرف
 اهر ۱۶ و ۱۳ و حرف اهر ای بود ۱۶ و ۱۰
 و ۱۶ و ۱۶ و حرف اهر ۱۶ و ۱۰ و ۱۶ و ۱۰
 ای ای بود و ۱۶ و ۱۶ و ۱۶ و ۱۶ و ۱۶ و ۱۶

در طول ۹۱۲ سیر و حروف شکایاتی بود و در

شش رخ غیر عدد نقطه آمد در حساب چهار نقطه طبع

۹۰: ۹: ۵۰ بود غیر پنج هزار و هفتاد و نه و پنج عدد

دارد راست و طول و عرضی و محو هر یک از این گفته بود

دانی و در بیت دشت کانه در این عهد بود و

که اگر نقطه آتش آمد بشمار بود و بود عدد از این

باید که و گوشت از این است و بود عدد آتش باید

کوتاه هر چند و بیش و کم از این بکند بود عدد آتش

که و اگر نقطه آتش باشد در این است آتش عدد بود

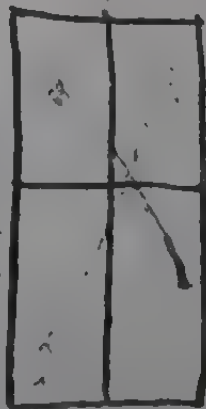
۱۲ باید کرد در حساب و در بخش کوهانه و در عدد

۱۲ از این بکند بود عدد و در فای باید کوهانه و در عدد

آتش و بخش رت در طول آتش و در عدد آتش در طول

بکند بود

دهنه و حروف الیه در طول ۶ در حروف ضحاکه
 طول ۶ در عدد جمع کحفتی و در یالایعین
 رفت و احاد و حشرات و مات والوف لکاه
 دارد و میران انی علم است و طول و عرضی و عمق
 و طول از گرفته نه و عرض از گرفته نه و عمق از
 گرفته نه و طول ۶ و از اول گیرد و عرض از کو
 و عدد از یک یک باز کم کند یا بیفزاید از نقطه کو به معنی
 حروف و بخش کحفتی و هر یک خطی باشد و بر هر موضوع
 بر خوانی هر کده غیر عدد و فنی افک موضوع و بر کده
 شرقی بود اخرب بود اسلا بود اجنوب بود
 برای ساسی ربع و نقطه آشی شرقی بود و نقطه هو ال
 اسلا بود و نقطه ال غرب بود و نقطه ضا اجنوب بود برای



نوع دوم در میان سرگزین و این عهد کند و فقط متنا
 بعوان در عهد الوه آن بهی و این نقطه یا در احادی
 بعوان در عشرات یا در مات یا در الوف بعون
 یا در شرق بعون یا غرب بعون یا ستمی بعون یا جنوب
 بعون و اگر در احادی بعون عدد کمتر احاطه کند و لکود
 عشرات بعون و در عشرات کند و اگر در مات
 بعون و در مات کند و لکود در الوف بعون و
 الوف کند

و این عدد

الف احادیات یا بر سه دم حرف بعون را

و از حرف تا حرف از عشرات بعون و از حرف

تا حرف از مات بعون و از طرف به سه

و الوف بعون کمتر افتد و لکوانند نیز با الوف بعون

و بعد از آن نیز هم برای نوح و اصداد و عشرات و ثبات
 و سایر آن طول و عرض و عمق بانی بنطاط علی کون و
 ضبط باید کجونی هر یک را بعد از آنکه حرف آراء از حرف الهم
 لکن ندارد و حرف الهم تا ابی بانی علی و حرف است
 لکن کرد و حرف الهم بنوعی و خط نباشد در طول و
 و عمق نیز خط نباشد در طول و عرض و این عدد را در
 طول و عرض و عمق آورده اند تا نیک فهم کنند و تغییر
 دور از چهار بر کردن آن از یک است و نیز از هر یک
 پدید آید که هر کس به خط است این قوت بنوعی و با کمال
 ندارد و از این فتنها بر خیزد و با غریب کنیم عدد طول
 و عرض و عمق و عدد دهنک و مینا هر یک و حد
 این تا صاحب حد سرگردان نباشد و این حد را
 روشی

اولی نوع اول اکنول طول

از اول امل بچو تا خانه ۳ و عرض از خانه ۳ تا خانه

و عمق از خانه ۸ تا خانه ۱۲ بعرض اول و اول طول بچو

و ماب او تا عرضی در این اول و عمق بچو

اثر و عرضی که نیز طول بچو یعنی سبک رد و آید

و خفیف بچو پیشی را این عمل طول را یک ت بند و

عرضی از فوف لا بگیرد و اب اینها و وقت عرضی

بچو و حروف ماکه عمق گیر و بر حسب نقطه ضعیف و اولی

و بعد اب و حروف به را به از این نقطه بینه و عدد

حینه دارد و در موضع طول است عدد و طول ان نوع

ان بچو و الا اینی حروف عرضی خواهم از موضع عرضی

حروف به را اول و به بینه بر عدد و چند است و حکم

عرض آن موضع کنید و کلمات حق طلبید به وضع
حق رمود و حق کلمه و حروف بر او و عدد
حرف به پند و حق بود همه در آن نقطه بود و کم
و بیشی چون معلوم شد او را و ما را و آن را و آن را
او را و احادیث و عشرات و ثبات و الوفاء و عدد
نقطه و عدد خانه و سراج هر یک و نوع حروف و عدد
آتش و آب و خاک و انبیه که مانند و راهها
به دست تو افتاد و صاحب هر یک به تو روشنی و طول
و عرض و عمق و عدد و هر یک تو را معلوم شود یک یک
به تو روشنی شد و در و بر این روشنی بیان کنیم و عدد
عبد را بزرگ کنیم و عدد این تو را معلوم کنیم و او را
و از این او را که بر حروف در باب ۲۴ گفته شد و این

مان عمر بود این مفت حرف آخر و مفت حرف بکر
 طول بود و مفت حرف ای و ضعیف بود و حرف خا که
 عمق بود بر هر موضوع بود و اگر چه آن موضع بمان
 بود یا در با طول یا در میان یا نه در میان یا نه بود
 هر چند به آن موضع بر وقت ۱۲ کند در هر طول
 و عرض و عمق دان ۱۱ قسم شد ۱۲ خانه و یکی
 و ۱۱ باشد ۱۱ قسم خانه یعنی جنوب و هر طرف
 هر یک بر او رد و بخشی کند و در حد آن موضع بر حرف
 بخشی کند و این حساب هر خط یا به و رست یا زوایا
 و عمق نیز همین حساب کند
 اگر
 اگر غالب این یعنی نقطه دلیل بود و دینی بود و اگر
 بکر بود این دینی غلور بود و در ربع و آنکس موضع و اگر

باینه برحد مغرب بود و طول و عرض و مختصات آن فرد
 این موضع و چون قسمت کجاست و اگر خالی بود در

مغرب و این محل در احوالات اصبع
 کونیه غیر عروف چهارگانه و نقطه دارد

مستطابق
 نقطه و از این عروف و اول

در حساب کردن و رسم باید بدانی نیز تعلق بر او آید

و مایل نماید در این اوقات طلوع و استغیاب بر حوض

آید و هر چه در یک نقطه بر باله دارد

اینها تعلق بر آنها دارد و در

هر یک از آنها و هر چه در نقطه طلوع

تعلق طلوع بر هر یک از آنها و هر چه در نقطه طلوع

در این حروف تعلق دلو بر این اند و این

حرف بود نقطه دلو نقطه بر او تادریه

نقطه و حرف بر مایه و تادریه و بر این اوج آه

در سمت نقطه بر این رسیده و در این جنبه علم دیگر است

گفته توان و اله قه و این علمها در این گفته خواهد

شده مثل حروف و بخشهای حیدر باید حنون بر حسب

اصول طبایع در اجزای اصغر و اینچنان باشد

مثلاً که در اول بود در خانه یا بدو شریک

یا نه اکنون آتش و با بود و هم بود و ملکی نیز نه

که که بود در خانه آتش بود عین آتش و آ

اگر طرح بر خانه عتبه ای رجه در حروف عتبه ای

به براد لون شد با و آتش و عتبه تف

از حرف مخون برین نوع بدنه

اکنون باید چون هر یک بر کز خویش پس از تغییر

الفت کنز و ضمیر و حکام و ضابطه هر یک نگاه کنی

عمر اسم را ملت کن و برادر در در خانه معصوم هر یک

و سعادت و بخیر است هم از نقطه عنای صریحه نه از شکوه

همه این نور از احاطات بود این نقطه از احاطات بود

و این نقطه از احاطات میگوید بر مات است باز نشسته

و میگوید در متولدات باز میرو و کجا و خود بر

و سیر نقطه و غیر هم از این بیه لا تا به هر یک نقطه

بر کز رسد تا و اندر در حکام هر کجاست بنابر جان

و فک بیه و از کز فک و اب در این بیه و از کز فک و اب

کلی رسید به دست و از کز فک بیه و صاحب فک

رت آید دانه و لوفای در خانه اب بود متولد
 صاحب خانه بود و خوراک میماند بود عزیز و تر خانه
 و تر رسید به و لوفای در خانه اب آید متولد بود
 بود و لوفای در خانه اب و لوفای در خانه اب بود
 خانه از آن آید و با حشرات از آن آید بود و لوفای
 و لوفای در خانه اب و لوفای در خانه اب بود
 آید از آن کوه به غیر از آن اب بود و لوفای
 با آن در هیچ جهت ال دانه اکنون و انجا قوت
 اب بود در خانه اب و لوفای در خانه اب بود
 آید بود و قوت متولد اب بود آید در خانه اب
 آید با آن و لوفای در خانه اب و لوفای در خانه اب
 به و بر دهن گذشته بود و قوت فای بود و لوفای

و شور بود بسبب آنکه نار علویست و از نرسیده افتاد
 و آن از کبر حلیت غولین حرر افتاده بر دهن منو
 که نرسیده و عینها که از این نرسیده و آن نرسیده با دهن منو
 خواص است از هر جانب نقطه او بر افتاد و آن
 نقطه که دارد و آنی است و این منو که بود و لکوف منو
 بنده متبرئه و لکن حکم معالکند بر اشتراک نقطه و اشتراک
 طبایع و بعد و خلط بود و است بدین غلط بود و از این
 بنایه و لکوف بر خاکش آب آید آتش از هر یک بنده
 از هر یک که در مشرب دهن منو بود و است آتش
 چون دست نرسیده بر دست منو بود و دهن منو آتش
 اکنون آتش معمول بر یک نرسیده و آب نیز معمول بر یک نرسیده
 و این سر کرد از هر یک بود و آتش چون بر در خانه آب آید

و اما متوالی علی که بوجود بانه نقطه بعینه است و تقو
 حکمته و باید در نیک کار کند در آن خروج نقطه بالذو طبع
 و خدا کند و همه بر اراده بر او روشی که و حقیقت
 عفو و صله از نیش معلوم کنیم و در حکمت و معرفت به
 در گنج که کوه و این علم بر با صفت حاصل کنن تا این خبر
 بکنج کر...

در باب آنکه احوال ماضی و مستقبل از نقطه طبع
 واحیات کونیة شده اگر در خانه اول نقطه آتش بود
 یا آب بود یا اب بود یا خاک بود مستند بود آتش حال
 در جای بود بود در آتش غیب بود در هر خانه و در در طالع
 است از مستقبل در طالع است و خبر از سیه
 و الا نقطه آتش می بود و نقطه اب با او بود مستند

ارا بنده خوفی بود و ضعف دانه و دانه و دانه
 غیر مستقیم فقط غنی بود کار و دانه و دانه
 نه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 و لکن نقطه حاضر هنوز کار که اعم بنوع و احوال مستقیم
 در حاضر گفت ای و دانه و دانه و دانه و دانه
 تا خط نباشد و لکن در خانه اول لکن بنویسته شد
 شش آتش در سر که آتش اعم بود، به صید و این
 آتش از مرتبه ششم بود هوا از مرتبه، و آب از مرتبه
 بود آتش در خانه بود و دانه و دانه و دانه و دانه
 تا در خانه بود نسبت و هوا از خانه پنجم که آب و آب
 از خانه چهارم که آب بود و دانه و دانه و دانه و دانه
 و لکن در خانه و نقطه و مرتبه و لکن نقطه آب بود

و آتش نه یکدگر نه حکم بر براب کھون مار از عشق و محبت
 نماند و طاع و تنگ بود و باقی حکم بر براب کھون مار
 در خانه نشین بود و بر از مرتبه پنجم بود خانه خبر و معشوق و
 ۶۰ به و فرزند و غیره بود و اب و صند آتش است اگر در
 خانه با صفت بود خانه بر بود و لک و در خانه آتش بود حال
 مقام و بر و ملک و حکم بر حکم بر براب کھون مار
 از فطرت بر مرتبه سحر با کھ و گفتی در هر یک بر هر کز غلو
 رسانیدنی و صند بر صند و محبت بر محبت و غنچه از خلق
 با طاعت عبد الله و هر یک از آن هر کز خطا شو و صون
 به آتش و آتش چینه و بر چینه و اب چینه و صفت چینه
 بود و اخلاص^۲ بود از دایع^۳ ۲۱ و پیوند آتش
 با بر و بین و حکام عالم رز و در ج است و این طریق

صد همه بگو و جماعت ^{در} شریک بگو و جماعت
 نماز در این باب و نقطه آتش بگو و نقطه باد
 بگو و نقطه آب بگو و نقطه خاک بگو و صد
 حرف و منازل قمریه و هشت نقطه است و حلیم
 و فردر مل را این صاحب بر منبر و ^{در} آتش نقطه
 آتش باید میرد که ام آتش است و از کدام مرتبه بر آمده
 و در خانه اهل است در کدام نقطه رسیده است و نقطه خف
 بی میوه و در کی بسته شد و در کی کنه گشت و بر آتش
 و در این خانه چه طلب دلو و لا نقطه بر دست خور رسیده بگو
 حکم بر نیکی باید کوه لک و دشمن آتش بگو ملک بر باد کوه
 و باید به انداز این نقطه است که است یا کج است و طالع
 آمده و آتش در مرتبه از کج است بگو و طالع نهانه آتش را

حکیم بر حرف غایب بعوض آتش در خانه اول آمد و آتش
حرکت در آتش نفس بیوت و آب بر کرد و آتش
افتاد و هر یک از خود تا هر که حکیم بعوض بر حسب دایره
بنی در طالع بعوض نقطه بود اول مرتبه بر آمد و نقطه

در خانه ۲ بعد و در خانه اول آمد و به دست راستش

دلبر و سرادرفو برای دفعه هفتمی او سرگزکن

در خانه هایم دارد و حق با من بود، نسبت به

درفانه اول و نه اخفی درفانه و نه هرا بو

دہر ایک نیک برصغیر ساز تا حکم و منہ بر صفت

کند و علم را آرد کند، چوب هرگز خود را نوازد ۱۰

بایطریق : کو اہر دم بر خزانہ حاجت کو

دہ برزد جان و نیز باید دید کہ این نقطہ مرکز

برای طبیب است که از کدام ام‌ها کند و ای نقطه
 حیدر به تبه خوانند حکم از آن خانه کند بر نیک و بد
 در خط نباشد و ای در ای خانه از نیک و بد و
 و دامن در خانه از راهات اصحاب باب
 بود و از یکدیگر عبد ابا زکون تا دانه و ای خانه
 احتیاط کند اکنون هر مردی بانه ای نقطه
 در درگاه اند و بر چه خانه فرو داشت و هر سوال
 و جواب بکنند بگوید و باز رست آید و در ای
 باب حکم از راهات اصحاب کند و بر نیک و بد و خانه
 نیز بر نیک و ای حکام هر نقطه خوانند و ای
 مغرب و ای بر کرد و بر نقطه فرو و ای نقطه
 خانه نیز باز رست یک و باز بنشیند و رست

باد و عشت لا حر است حکم برنج کند و اگر در کمال است
 حکم برید کند و آتش بر لبست هوا و هوا بر لبست
 ابواب بر لبست عشت که بر سر آب بر آید
 چون باز کوه و هر یک بر سر کوه رانند
 به آنکه آتش اول روح بود در نفس و آتش دوم روح
 بود در حرکت و آتش سیم روح بود بر سینه فرزند
 و عشق و عیسی و در کشتن آتش و آتش چهارم
 روح سر سر و بنه و چهارم روح و آتش پنجم روح
 ملایک بود و روح اکبر و در بر او سیرج بود از آتش
 پنج گانه آتش ششم روح و عشت بود چهارم بر سر آب
 و ضعف عشت آتش و آتش هفتم روح و کفاح و غایب
 و شریک و نه که بر آتش خانه عشت و آتش و طریق

آتش موت دارد و باید اول عقد میانی بود با
 عقد معنوق و خزانة بود و باید عقد و عورت
 میراث بود و باید عقد سلطان و حمل و مادر
 آنچه برای خانه تعلق دارد بر حسب قوت سرگزینگی
 و کتار و باید عقد دشمنی بود با نه و دشمن
 دوست کرد و از عقد ای تو دوست دشمن کفو
 عقد ای نقطه دایر عقد بر ضرب بود اگر کسر نوال
 کند ای این بخور با خور است باینه و خواهر باینه
 ای بینه عاتق است باینه از ای نقطه باید دید
 و باید عقد و کفاح نال بود و زن عاتق است
 باینه و از ای نقطه باید دید و احکام آب بر نفس
 گیرد و احکام فک بر جسم گیرد و هم بردایره است

بر بود و هر یک بر سر خود رساند و حق از باطل جدا
 باز کند و آب اول نفس بود و آب نفسی یا ربو
 و آب نفسی بود و آتش و آب نفسی یا ربو و آب
 نفسی محبوب و فرزند بود و آب نفسی یا ربو
 و بنده و آب ^{نفسی} کفاح بود و آب نفسی موت
 و خوف بود و غی اهل است جسم طالع بود
 و غی اسب یا ربو و علم غی است جسم بود
 بود و خواهر و آقا و غی جسم بر است و غی
 جسم معشوق و فرزند و آنچه بر بی خانه تعلق دارد و غی
 جسم نیک و هر ضرر و درد و آنچه بر بی خانه تعلق دارد
 و غی بر جسم زن و معاشه و شریک و غایب و آنچه
 بر بی خانه تعلق دارد

نقطه آتش - کانه - ساعت و نقطه بار - کانه - روز
و نقطه آب - کانه - مقدار و زرد بود نقطه خاک - کانه

حیو

و آتش گرم و خشک است و رنگ او سرخ و بزرگ
و تر است و رنگ او مقلوب بود و اغلب زرد بود
و آب سرد و تر است و رنگ او سفید و خفیه سرد و
و رنگ او سیاه بود و این رنگها در خانه با یکدیگر
نمود و در خانه با حبس بر کرد آتش زرد بود و با برادر
د آب فطیم نقره و خفیه سنگ و هر یک از این بر کرد
با برسانه بی در احکام آتش مفت و مفتاحان بود
و با داب و خاک و هینی هر یک و هفتاد و یک
برند و نقطه در خانه جدا باز کنند و حبس بکنار و قفس و

و آنست که هر دو در آنست و آنست که هر یک
 بر آنست و آنست که هر دو در آنست و آنست که
 علونیه بر جوتتر یکدیگر و خفاکی : هر تبه ضعیف
 بعد و مجموع این سه نقطه : بعد و ضعیف از خانه
 بعد و هر نقطه و کثیر موازنه کند در اجزای صدها
 در یکایه در اجزای و آنست که نقطه عنصر طبع کونیه
 در آنست که این بیست و هشت تمام طلوع و استراج رمل
 اینطور در اب و شواهد و عدد و کس و ضعیف و ضعیف
 و ضعیف در این باب که در پنج بر همه یکدیگر و این
 کتاب آنکه مملو بود یک نقطه بنیه و آنست که ضعیف
 و بعد از آنکه کم خیز و اکنون نقطه آنست مفت
 بعد و عنصر کو حیک طریقی : و بعد نقطه هر یک

ده بود که کوه از روزگار در مرتبه و این دایره تا
 می رسد و در آن باز در هر یک از این کوه
 احکام آن بر تو حق کوه و این در این صحنه
 فيها والد در عتب خود می گفت بر تعلق این لطیف
 و غریب هر کز خطا نکرده و هر یک چه ابا ز کده میرا
 خود ندانم در احکام سر کوه طبع نباشد و آتش در هر کز
 خود و گواه از خانه منبع نقطه گیرد و یاد اب و خاک
 بر این بود و چنین هر یک بر سر و جوهر خود سر او
 روشنی کوه و نقطه آتش بر تعلق بر عتب این چه
 بر خوضی پس آن دایره دان و بر لواط دایره کز
 صورت یک از این نقطه در هر کز خود در احکام و احتیاط
 در کز خانه کده و گواه و نقطه طبع هر فرد و از وجوه و در است

و جمع نقطه باز بطریق سه وجه کار
 از نهند تا داند در احکام

و دشمن از کینه بگریزد یا بکند آتش بپایم اندر هیچ نقطه

مفت قسمت اول طلب آتش بکند

طلب آتش بکند و طلب آتش بکند

طلب آتش بکند و طلب آتش بکند و طلب آتش

بکند و طلب آتش بکند و بر سر هر کس

بر نیز بر مفت قسمت دوم طلب آتش بکند

و طلب آتش بکند و طلب آتش بکند

طلب آتش بکند و طلب آتش بکند و طلب آتش

بکند و طلب آتش بکند و طلب آتش بکند و طلب آتش

اب نیز بر مفت قسمت اول طلب آتش بکند

و طلب آتش بکند و طلب آتش بکند

طلب آتش بکند و طلب آتش بکند

طلب است کند و : طلب است کند که صد گز
 و نقطه های نیز بر هفت صفت و های ادا
 : است طلب های : کند و : طلب های : کند
 و : طلب های : کند و : طلب های :
 کند و : طلب های : کند و : طلب
 های : کند و : طلب های : کند و : طلب
 کند که هر مرکز است و رسید بر مرکز خود
 این نقطه را هر یک مرکز خود را ندیده حکم کند و کبیر
 و خط کند و در : طلب این علم نگارد و تجزیه
 کند

بی ناعنه ال فرعون و حقیقت عین تو هم
 کسم خط مستقیم از مرکز عالم منتهی می رسد از نقطه

عند الی حد نقطه رسم شود این طبایع از بعضی مسامه و میادی
 بلکه در کل می ذ نقطه عند الی نیز بر ماست نقطه در تمام
 : بران حد نقطه هم صواب اند این نسبت در طریق فضیلت
 انوار عقول و نفوس از عالم ارجاع به عالم اشیاء نقطه
 بجای مسکن از صوت کلمه شده در خطبته ای
 نسبت این نقاط طبایع
 از بعضی بیرون و بیرون

نکته

آن از صور

کواکب در اجرام سماوی یکدیگر را طایف افتاد
 قرآن هر کواکب بر خط مستقیم انطباق بر هر هفت کواکب بر ماست

بسته

به هر کب از جهت نقطه همین \therefore و همچنین هر کب عقد از جهت
 از آن خبر بمقتضای آن در آن تصویر الطریق متغیر و غیر متغیر
 نماید مثلاً اگر هر کب در هر سطح انقلاب پیش از آن \therefore کوکت
 خود از خط مستقیم کوکت کند صورت عتبه انکار نماید و او
 نفس نقطه و حاد بود به این نسبت \therefore کوکت طریق با عتبه انکار
 در انصورت \therefore که در آن نقطه متوسط و بالایش طریق بود و
 عتبه انکار و همچنین خط و نیز به از او کوکت کند هم سطح نماید
 نقطه و حاد چنین \therefore \therefore کوکت با طریق یک نقطه \therefore که در
 و همچنین به از او \therefore نیز کوکت کند صورت \therefore \therefore با طریق
 و همچنین نیز کوکت کند با \therefore عتبه انکار \therefore
 به و نقطه چنین \therefore \therefore و همچنین نیز کوکت کند با \therefore عتبه
 این \therefore \therefore و همچنین نیز کوکت کند \therefore \therefore با \therefore عتبه

به نقطه کب خینی : : : : : و الا اتفاق میان افتاده و ادای
 از حد بکریفاق شد عکس خینی شود برای قیاس کله
 خیز در عکس آنش بود و کله مبدی و مقلد و خنج باز
 در ضم نعو ۱۱ کله شد و خنج فستق کله یی رتو له کنده
 مراد است از البوه مقلد و کله یی از ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵
 خط کشید و قوا کله رتو له کنده از آنجا برضای مستو هم و
 قله ز یافت کله از علوی باب متولد است و عادات حشر
 بود در استک ف قایع سعو تبره آن مغز از عام افلاک
 باد و عدا مر فوا به منور در حد بود و لعین نیاید و خنج
 حرکات کواکب و طریق و صایه ای که در جهت بران صیفه در جرات
 اصحاب نجم نهاده اند بکشد خطوط و تهلال از آنجا برضای و قایع
 نشد و کله نیز صاحب کله هم قله از آن وجه استخراج صفر کوه و
 بر جملات

بر علوت و قوه یافتن و این تیره رملت متجبع از صورت
نجم در صورت منای نموده اند که هیچ کتاب دیده نشده
و باز هیچ کسی شنیده نبوده و هیچ عقده در معانی نماند که دور از
هر نکته کجی از اسرار یا بنده ای منی مؤلفه حضرت علم رمل متجبع
از علم طبیعت و لایحه لطیفه مانده ای کجای صورت منازل و توان
و سیاره بندشته اند عظیم و در ادجین نسبت کجای لطایح از رعبه است
نه اکنون به بیان همه لال مستحول تویم آن را اله تعالی

در وجه همه لال و کیفیت آن را این بر علوت با آنکه در وجه همه لال
از وجه معلول بر وجه علت یا از وجه علت بر وجه معلول
یا از وجه معلول بر وجه معلول است هر دو در وجهی غلط
در سه لال است اول همه لال از از معلول بر علت است آن

در کیفیت تربیت این بچه‌هاست لکن توفیق حقو کیفیت استخراج
 طبع از آن در هر کجاست در بعضی ناهایت در استخراج طبع
 جانب بعضی و لکن هوای جو هوای دلو مال هوای و اگر از
 جو از صریح است لکن از علت است بر معلول آن است در حق
 بر کیفیت استخراج طبع و قوت یافته است از این جهت است لکن
 حکم بر اقتضا و جو مولود از موالید عالم با حدوث حادث
 از معلول در راز تاثیر صورت هنجار استراق و افتراق دان
 و انقضای ضرب وقت و تلف و خدایان و یا سر و عیان
 منع احوال که افعالی و در پیرایه و شک کجوانیه و امانیه
 و نیز بر حد و حقیقت و لطافت رت و قدرت دعای انام
 و صف و مفرد و امثال کجاست از مزاج و قهری و عی و عی
 کوه و قهر و صف و ذهن و عی و صف و قوت و ایستادگی

مستند

قبل فیضان انوار عالم قدس و از این است ترکیه تقضیه نفس از
 شایسته ای علم داشته اند و همچنین قوت افندی بر کیفیت طبیعی
 مشاهده عارضه طبیعت است لکن تعلق کجاست بر اقتضای حیوان
 و بر اعمال پسندیده است از انقضای اجتماع و حصول بقا پسند
 حیوان و لذت و معنی و دوام حیوة و اعتدال از صبر و صحت
 و کثرت منافع و نسیان آن بر اندازد که کثرت قوا و عصاره و ادراک
 و همچنین قوت افندی بر کیفیت منافع طبیعی مانند باران
 است لکن تعلق کجاست بر اقتضای حیوان و کثرت و عز و قوت
 نعم و کثرت منافع و معنی لذت در حضور و غیبت
 و سایر تعارضات و زراعات و رفو و رفتن و رفو و رفو
 چیزی تعبیه که منافع این منافع لغز و لغز و لغز و لغز و لغز
 کند و اگر ابر و رفو و رفو کند بود و الله اعلم است لکن از

یک معلول بر معلولات حکایت و قیاس کرده شود از یک صده
 بر جهوت فکر دار یک مثلاً در پس تدبیر و تجربه و عادت بسیار
 مقدر و خمشی همة و بیشتر بنا بر حکام برای آنکه لال است و هوا
 علم و احکام، الصواب

در بیان کیفیت هر یک از آنکه در آن بر نایه و طبیعت و بیان
 انحصار آن یکی بر عدد و شش و معرفت کیفیات و معرفت ادا از
 مرکز و اختلاف قوتها را از انحصار معلوم هر رقم از نقاط و اربعه این
 گفتن طریق قائم مقام حضرت بلکه میان این نسبت علت است
 و معلولیت چنانکه گفته شده بیان کرده شود و است و این کیفیت
 مزاج در این موعود لایه این کیفیت از این حکم بیرون نیفتد
 میان این خصوص کیفیات مزاج حسیه و حیوانیه و عده متبینه
 افتاد گوئیم در وقت مزاج و لایه از این چهار عنصر یک یا غالب

و سه مغلوب یا هر غالب بود و هر مغلوب یا سه غالب بود

مغلوب و فراخی صورت پذیرد و از آن نراج و یک عنصر غلب

بود و سه مغلوب چهار صورت نقاط کده بحسب هر یک از آن

چنین است = = = = = یازده هوا ۲۱

از هر دو آن نراج و هر غالب بود و هر مغلوب صورت

نقاط کده چنین است = = = = = چنانچه در این باب

و اب یا نار و خاک یا هوا و خاک یا آب و خاک

و سه غالب بود و یک مغلوب از آن نیز صورت

کده چنین است = = = = = تغییر آتش و باد و آب یا آتش و باد

و خاک یا آتش و آب و خاک یا باد و خاک و این مجموع ۱۳ شکل

شود و همچنین از این شکل مبتدا و منتهای صورت مفردات و بر

معنی و طریق و جامعیت جمع کنیم از این صورت شش و بیست و یک

بسی از این صور و امکانه معلوم شود کیفیت اثر و طبیعت را که از
عوامل است و بنیادهای که بود و صورت هم بود و این صور و

بسی از این صور و امکانه معلوم شود کیفیت اثر و طبیعت را که از
عوامل است و بنیادهای که بود و صورت هم بود و این صور و
بسی از این صور و امکانه معلوم شود کیفیت اثر و طبیعت را که از
عوامل است و بنیادهای که بود و صورت هم بود و این صور و

بعد از این بنا به دقت در هر مرکز عوارض این را که طبیعت روزی
معنی است و در آن استیلا و عظمت او و فضل و کبریا و طبع او که
و تربیت و در آن فضل از اعتدال از ربع خورشید است و صفا
و سودا و بلغم مخلوبه و مدت و این دور است ماه بهار است و آن
از رسیدن مرکز خورشید است ببول نقطه مخرج آن نقطه
ربیع است و رسیدن مرکز خورشید به نقطه آخری از ربع خورشید از آن
منقطه

منطقه البروج و ترکیب صورت مهره

کوئی تا خود از کیفیت صورت این حرکت و در طاعت

مرکز مذهب و صفت لبت است در طبع او گرم و خشک است و در این

صفت لبت است در طبع او از اعلا طالع مره و صفت لبت

و خمر و بلغم و هوا و مغلوب است و مدت این دور سه ماه تا لبت است

و ابتدا از این چرخ از رسیدن مرکز جرم شمسی در نقطه برج سرطان

در آن نقطه القدر صیف خوانند تا رسیدن مرکز جرم شمسی با اول

نقطه برج سنبله در ترکیب صورت لبت این کوئی تا خود از کیفیت

این حرکت و در طاعت مرکز خاک و صفت لبت است

در طبع او سرد و خشک است و از اعلا طالع در این صفت مره و هوا

و مرکز آن مغلوبه و مدت حرکت سه فرسخت و ابتدا از این چرخ

از رسیدن مرکز جرم شمسی با اول نقطه برج میزان در نقطه

اعتدال خورشید خفته تا رسیدن مرکز جرم شمسی با فوجی نقطه از
 قوس ترکیب صورت یکسین کوته ماخوار منبت این حرارت
 در این و در سلطنت مرکز از بد فصد از منبت است و طبع او سرد
 و در این فصد از اعتدال طاربعه بلغم غنی است و در این اعتدال
 و مدت این حرارت سه ماه است و این و این حرارت از
 مرکز جرم شمسی است با و لایحه نقطه حد در این نقطه اعتدال
 است و خفته تا رسیدن جرم شمسی با فوجی نقطه از برج عورت و
 ترکیب و صورت بیاضی کوته ماخوار منبت این حرارت
 و در لوار حرارت منبت نوبت قوت و غلبه از اینجای اعطاف
 بر حرارت و مقدار آن معنی حیاتی که منقلب شود و این چهار صورت
 بطریقی دایره معدل آنها و منظم آید و در منقسم خود و در
 مرکز تمام خود نوبت حرارت یکدیگر و در منبت که در این چهار فصل است
 کمینه

صورت از ادوار یک از مرکز غفر نصف و مطابق دایره محسوس و
 سنده از ناظم صور ادوار بجهت است و ابتدا از دور مرکز
 نار کنیم حکیم احاطت او بر دیگر و ترتیب صورت هر
 مایه بیان کنیم ^۱ بدانکه صورت در اول مرکز نار
 لحاظ ^۲ خوانند و صورت دور اول مرکز هوا ^۳
 صوره ^۴ خوانند و صورت در اول مرکز آب ^۵ و بیاض
^۶ خوانند و صورت دور اول مرکز خاک ^۷ و مسکونی
 خوانند و مدار بر این است در حالت غفشی و این چهار
 صورت در اول مراکز طبیعی اند یعنی قدرت قوت
 و استیلا و مرکز نار تمام شود صورت ان طبیان
 نوبت قوت و استیلا و قوت و مرکز آب از این چهار
 در ان مصلحت نقطه فرو نشیند و در دو قوت باشد بر نقطه

این چهار کجرا در آن مسافت هر یک از آن نقطه را بعد از ذکر کعبه شد
در صورت دایره منطقه البروج یا دایره معدل النهار این
چهار کجرا در صورت طالعی غنچه شده بعد از ثبت نقطه اول
از کعبه کرده شده چهار کجرا در حاشیه آمده است

۱۸

به آنکه بعد از این باز نوبت دور دیگر از راس این دور برگشت
دور این دور هرگز از اشتراک کننده دیگر بر قوا الما جهت تا
امر و کتمین عرض اداست رکت برگزینار با جوانیت و
صورت این دور و نقره ای به گونیه نشانی و بعد از حاشیه
منفرجه و همچنین از نوبت کجرا از نوبت دور دیگر هوا و در
مست رکت برگزاید و صورت این دور و احتیاج به گونیه
بر وجه در حاشیه غنچه شده و همچنین از نوبت کجرا از نوبت

دور برگزینا و در مدت اکت از صفت و صورت انی صاف و نفوذ
 الی الله و خواننده خیا نچه در حالتی که او ... نوبت
 دور برگزینا و در مدت اکت از صفت و صورت انی صاف و نفوذ
 و از انی چهار گانه صفت بی غم و بی اکت این از روی
 موافقت است با یکدیگر از حیثیت معاد و وقت و مدت
 نوبت دور برگزینا از روی و از ان دور مدت اکت کند
 هرگز با هرگز که بر تو او و در ارضه خواننده
 با تو از سخا که با الله امیر و حکام و کی که به از حصول
 خیا نچه قاضی عام کون و صفت و هر چیز که به
 لای نقصان می یابد ... دور برگزینا و در مدت اکت
 دور برگزینا و در مدت اکت از صفت و صورت انی صاف و نفوذ
 دور برگزینا و در مدت اکت از صفت و صورت انی صاف و نفوذ

۱۰۱. اوسته یعنی عقبه اله افله خوانند و در هر کزانه ۹
 ۱۰۲. متراکت در هر کزانه یک قلاب و دو اوسته نقل الح خوانند
 ۱۰۳. در هر کزانه یک اوسته در هر کزانه یک قلاب و یک اوسته
 ۱۰۴. معنی و اینجا یک صورت است و این است در دوازده

دور ۲ یعنی باز نوبت در هر کزانه سه اوسته و با هم نیز
 دو کله و دو اوسته و یک اوسته و هر یک نهایت قوه خود
 صرف کند که افت و اف و اینجا یک اوسته و از حد معنی ناکند
 قوت در هر کزانه یک اوسته و در هر کزانه یک اوسته و در هر کزانه
 و از این صورت اول و معنی اله افله یعنی عقبه اله افله
 اوسته را صد ایت که صورت مفردات و مرکبات و ۱۲
 اوسته و ۱۰ صورت کیفیت اوسته را که در صورتها از دور

نامستور شده اند هر اناری اند و فکر کرده از دور هر که
 هوای مستور شده اند هر چهار هوایند و هر فکر کرده از
 ادوار هر که نامستور شده اند هر نامیند و فکر کرده
 از ادوار هر که از هر مستور شده اند هر از صفیه
 از مایات بر آن نسبت داشته اند همین که جمیع آنها را از
 باب بقوله تع و انما رکبته فی حایه نیز جمیع آنها را که از
 طریق صفیه و طریق در صورت مفودات طبایع است و در کتاب
 خود مفودات و هوای مستورات و طبایع است و از صفیه
 بر آن نسبت داشته اند و در کتاب است و مع نقطه مفود
 در ادو طبع عامی تیره و موجب اثرش باقی نماند و بر نیو
 طبیعت حله من بود و لبط یا فیه نفوس مرکب از طبعت
 بیرون افتاده است در نی سبب علت فکر نیست است و طبع از

طبیاع

طبع في دار المعرفه في سنة ١٢٩١ هـ في شهر ربيع الثاني
 وكتبه له والده اعلم بالصواب بحسب الكتاب بعنوان الملك
 الوهاب المرحوم له الملك الوهاب في ٢١ شهر شعبان
 ١٢٩١ هـ

